

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **M. Č.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Fotrem
sídlem Náchodská 760/67, 193 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2020, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) ze dne 13. 2. 2020, č. j. X, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o silničním provozu“).
2. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 25. 11. 2019 v 16.02 h na silnici I/35 u domu č. p. 1016 v obci Horní Bečva ze směru jízdy od obce Prostřední Bečva při řízení motorového vozidla Peugeot RZ X překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci 50 Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

km/h o 21 km/h (po odečtu odchylky 3 km/h). Tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Městský úřad uložil žalobci za přestupek pokutu 4 000 Kč, zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu dvou měsíců a náhradu nákladů řízení 1 000 Kč.

3. Žalovaný změnil rozhodnutí městského úřadu tak, že pokutu snížil na 3 500 Kč a v části o vině a nákladech řízení rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
4. **Žalobce v žalobě** namítal, že žalovaný nerozhodl o celém jeho odvolání, které směřovalo do všech výroků. Žalovaný rozhodl o vině a nákladech řízení, pokutu snížil, ale o zákazu činnosti mlčí. Žalobce upozornil žalovaného na zřejmou nesprávnost a žádal o opravu, ale žalovaný mu sdělil, že neshledal důvod ke změně rozhodnutí. Žalobce proto považoval rozhodnutí o odvolání za nepřezkoumatelné z důvodu nesrozumitelnosti. Žalobce zůstal v nejistotě, jak žalovaný o zákazu činnosti rozhodl. Žalovaný podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení před správním orgánem. Tento postup měl za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** poukázal na to, že rozhodnutí městského úřadu a žalovaného tvoří jeden celek. Žalovaný změnil výrok o správním trestu pouze v části o pokutě. Zbývající část výroku o správním trestu, tedy o zákazu činnosti, zůstal v platnosti. Žalovaný vše popsal podrobně v odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Nemohlo dojít k nesrozumitelnosti, tím spíše, že žalobce je zastoupen advokátem. Z jednání žalobce je zřejmé, že rozhodnutí o odvolání pochopil. Žalobce totiž dne 16. 4. 2020 odevzdal řidičský průkaz a jistě tak neměl pochyb o rozhodnutí a jeho právní moci. Žalovanému je známo, že žalobce po právní moci napadeného rozhodnutí řídil dne 1. 5. 2020 motorové vozidlo a jeho protiprávní jednání projednávají orgány činné v trestním řízení pro podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. Žalobce se podle úředního záznamu Policie ČR policistům doznal, že o zákazu činnosti ví; advokát mu měl sdělit, že po polovině trestu může opět řídit. Žalovanému jsou tyto informace známy ze správního spisu městského úřadu a rozhodování o žádosti žalobce o upuštění zbytku trestu zákazu činnosti. Žalovaný k vyjádření doložil kopii úředního záznamu Policie ČR ze dne 1. 5. 2020 a výpis z evidenční karty žalobce jakožto řidiče.
6. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
7. Soud z **rozhodnutí městského úřadu o přestupku** ze dne 13. 2. 2020 zjistil, že bod I výroku obsahuje výrok o vině. Městský úřad uložil výrokem pod bodem II žalobci správní trest pokuty 4 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Pod bodem III byla žalobci uložena náhrada nákladů správního řízení v paušální výši 1 000 Kč.
8. **Žalovaný v rozhodnutí o odvolání** uvedl výrok takto: I. V souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí správního orgánu ze dne 13. 2. 2020, č. j. X, sp. zn. X, mění tak, že se výměra správního trestu pokuty snižuje z částky 4 000 Kč na částku 3 500 Kč. II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se výše uvedené rozhodnutí správního orgánu v jeho zbytku potvrzuje, tj. výrok o vině a výrok o nákladech řízení zůstává beze změny.

9. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí o odvolání uvedl, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bylo hraniční (o 2 km/h) a nebyl zde přímý následek, proto snížil pokutu pod polovinu zákonné sazby 2 500 Kč až 5 000 Kč na 3 500 Kč. Žalovaný shledal jako relevantní uložení zákazu činnosti městským úřadem v třetině zákonné sazby, tj. v délce dvou měsíců, a ponechal ho.
10. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
11. Podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), jestliže **odvolací správní orgán** dojde k závěru, že **napadené rozhodnutí** je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo **jeho část změnit**; změnu nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se; podle § 36 odst. 3 se postupuje, pouze pokud jde o podklady rozhodnutí nově pořízené odvolacím správním orgánem; je-li to zapotřebí k odstranění vad odůvodnění, změnit odvolací správní orgán rozhodnutí v části odůvodnění; odvolací správní orgán nemůže svým rozhodnutím změnit rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku vydané v samostatné působnosti.
12. Podle § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí. **Jestliže odvolací správní orgán změnit nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.**
13. Postup žalované při změně rozhodnutí městského úřadu o přestupku byl nejen zákonný, ale zákonem a judikaturou předvídaný. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, 3837/2019 Sb. NSS, pokud je možné odvoláním napadené rozhodnutí změnit, má tento postup v souladu se zásadou hospodárnosti přednost před jinými postupy, zejména zrušením rozhodnutí a vrácením věci k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.
14. Žalovaný neprováděl žádné dokazování, nedoplňoval podklady rozhodnutí a pouze dospěl k odlišnému právnímu názoru o výši pokuty. Žalovaný tento svůj právní závěr řádně odůvodnil. Žalovaný rozhodl ve prospěch žalobce. Změna rozhodnutí neporušila zásadu zákazu změny k horšímu (zákaz *reformatio in peius*). Výrok žalovaného o snížení pokuty nebyl pro žalobce překvapivý v negativním slova smyslu. Ostatně, žalobce v žalobě proti snížení pokuty nijak nebrojí.
15. Žalovaný při změně rozhodnutí postupoval v souladu se zásadou dvojinstančnosti správního řízení. Správní řízení probíhá jako jeden celek ve dvou stupních řízení. Žalobce měl právo podat odvolání a bylo na něm, jestli ho využije. Žalobce toto právo využil a jeho věc byla tedy posuzována dvakrát různými správními orgány. Podáním odvolání žalobce využil možnosti své obrany, posílení své právní jistoty a oddálení právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí, tj. oddálení účinků uložených povinností a zásahu do svých práv.
16. O srozumitelnosti výroku žalovaného a přezkoumatelnosti celého jeho rozhodnutí o odvolání soud nemá pochyb. Výrok rozhodnutí o odvolání a odůvodnění rozhodnutí jsou v souladu. Z toho, že se žalovaný ve výroku rozhodnutí o odvolání o zákazu činnosti nezmiňuje, je zjevné, že tuto část výroku městského úřadu v rozhodnutí o přestupku nemění. Jiný výklad nemá oporu v textu výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění v bodě 25 uvedl, že správní trest zákazu činnosti ponechal v jedné

třetině sazby a ztotožnil se s jeho uložením městským úřadem. Žalovaný navíc tuto pasáž napsal tučným písmem. Pokud žalobce a jeho advokát rozhodnutí četli, dokonce jen letmo se zaměřením na podstatné části (výrok a tučně psaný text), nemohli tuto část odůvodnění minout.

17. Z výše uvedených důvodů je neopodstatněná námitka, že rozhodnutí o odvolání je nesrozumitelné. Přezkoumávané rozhodnutí nemá rozporné výroky a jeho znění nebrání přezkoumání v soudním řízení správním. Je z něho zjevné, jak žalovaný o věci rozhodl. Žalovaný ve výroku i odůvodnění vyčerpал celý předmět řízení a všechny napadené výroky rozhodnutí městského úřadu o přestupku. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto, případně jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003, č. 133/2004 Sb. NSS). O takový případ se v posuzované věci nejedná.
18. Rozhodnutí nemůže být nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, je-li rozpor v něm odstranitelný výkladem, tj. nebudou-li po interpretaci napadeného rozhodnutí jako celku – s přihlédnutím k obsahu spisu a k úkonům správních orgánů a účastníků – pochyby o jeho významu (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 8. 2006, sp. zn. 1 Afs 38/2006).
19. V posuzované věci nešlo o podstatné porušení ustanovení o řízení, které mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí, jak namítal žalobce. Žalovaný ve výrokové části rozhodnutí o odvolání uvedl řešení otázky, která je předmětem řízení v souladu s § 68 odst. 2 věty první správního řádu. Z textu výroku je zjevné, jak žalovaný rozhodl. Výrok je dostatečně určitý, přesný a proveditelný.
20. Ze správního spisu doplněného žalovaným při vyjádření k žalobě soud zjistil z úředního záznamu Policie ČR ze dne 1. 5. 2020, že hlídka Policie ČR dne 1. 5. 2020 při kontrole vozidla zjistila, že žalobce řídí vozidlo i přes vyslovený zákaz řízení. Žalobce hlídce nejdříve uvedl, že řidičský průkaz zapomněl doma a že ví o zákazu řízení do 1. 6. 2020, ale advokát mu řekl, že od 1. 5. 2020 může opět řídit. Žalobce podle zjištění Policie ČR řidičský průkaz odevzdal 16. 4. 2020. Pro podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní Policie ČR zahájila úkony trestního řízení a vyzvala žalobce k podání vysvětlení, což se na místě stalo. Poté Policie ČR žalobci zakázala další jízdu. Podle přiloženého výpisu z evidenční karty řidiče má žalobce ke dni 11. 5. 2020 celkem čtrnáct záznamů v evidenci přestupků, devět bodů v bodovém hodnocení, řidičské oprávnění od 9. 10. 2006 do 1. 4. 2020, zákaz činnosti od 1. 4. 2020 a blokaci z důvodu bodového hodnocení od 30. 11. 2012 do 12. 3. 2014.
21. Podle úředního záznamu žalobce odevzdal řidičský průkaz 16. 4. 2020. Podle poučení v rozhodnutí městského úřadu o přestupku byl žalobce povinen odevzdat řidičský průkaz do pěti pracovních dnů od právní moci rozhodnutí o přestupku. Rozhodnutí o odvolání bylo žalobci doručeno a nabylo právní moci dne 1. 4. 2020. Žalobce byl tedy povinen odevzdat řidičský průkaz do 8. 4. 2020. To svědčí o tom, že žalobce výroku o zákazu řízení všech motorových vozidel věděl. Pokud by byl pro žalobce výrok o zákazu činnosti nesrozumitelný, řidičský průkaz by neodevzdal.
22. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které jej subsumovaly a z toho vyvodily v souladu se zákonem správný celkový skutkový i právní závěr, se kterým se soud ztotožnil. Přezkoumávaný

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

proces byl souladný se zákonem a oba správní orgány svá rozhodnutí řádně odůvodnily. Proto žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.

23. Soud rozhodl o nákladech řízení v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III) a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, respektive ani úhradu nákladů řízení nepožadoval, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 29. října 2021

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně